

Això no es toca

Si Catalunya només pot decidir collonadetes, vigilada per un tutor, per què pot aportar diners com un major d'edat?

Empar Moliner, escriptora

Si el Parlament de Catalunya hi ha qüestions que no pot tocar, és a dir, debatre, vol dir que no és un parlament sobirà. És com un menor, que, si bé pot mirar internet (per fer els deures) hi ha pàgines que té restringides pels encarregats de la seva tutela. Si això és així, si Catalunya és un país no sobirà amb un Parlament amb tallafocs infantil, amb dret a decidir quatre collonadetes i prou, perquè sempre hi ha un tutor que vigila, no és just que Catalunya aportï diners com un major d'edat per mantenir el tutor i els seus parents. No es pot ser una mica sobirà, de la mateixa manera que no es pot ser una mica vegetarià o una mica promiscu.

Si Catalunya no és sobirana és anòmal que en altres èpoques de la vida ho hagi sigut? Si Catalunya no és sobirana és anòmal que justament els seus habitants en reclamin la sobirania? Ara mateix al Parlament de Catalunya hi ha temes que no es poden ni esmentar, s'ha de prohibir parlar-ne, perquè posen en qüestió els límits del regne de Felip VI (regne heretat de Joan Carles I, al seu torn heretat de Francisco Franco). Parlar del que volem per al nostre futur, en tant que habitants de Catalunya, no és legal.

Si això és així, què han de fer els que voten partits republicans i sobiranistes? Pensar que els deixaran existir mentre siguin minoria però que no podran mai dur a la pràctica allò que creuen just si són majoria, perquè llavors posaran en perill la unitat d'Espanya? És tan absurd com permetre un partit feminista a l'Iran per, un cop assolida la majoria, prohibir-li qualsevol gest per la igualtat entre sexes. Que em diguin, clarament, que votar no em serveix de res, doncs.

Mentrestant, dels diners que se'n van a Madrid i no tornen en diuen "solidaritat", però la solidaritat es tria, no s'imposa. I quan els impostos són tan exagerats que provoquen desigualtats entre els que els paguen i els que els reben, i per tant, injustícia, és més exacte dir-ne "tributs" com sempre s'ha fet.